

Autorisé par la Censure centrale Vichy
N° 1.127
29 Janvier 1942

Nihil obstat :
W. ROGACZEWSKI, can. hon.
Lyon, 14 mars 1942

Imprimatur :
Lyon, le 17 mars 1942
A. ROUCHE, v. g.

Druk wykonano czcionkami
" WIARUSA POLSKIEGO "
46, rue de la Charité. - LYON

*" A oto Jam jest z wami
po wszystkie dni... "*
Ew. św. Mateusza, Rozd. 28, w. 20.

KU TOBIE PANIE...

NAKŁADEM
" Biura opieki nad polskimi jeńcami wojennymi "
8, rue Tête-d'Or — LYON
1942

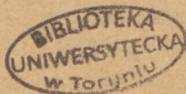
MODLIŹY PORANNE

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Boże mój, dziękuję Ci najpokorniej za wszystkie łaski odebrane od Ciebie dotychczas. Twojej dobroci to winie-
nem, że jeszcze dzień dzisiejszy ujrzał. Chcę użyć go na Twoją służbę jed-
ynie. Ofiaruję Ci wszystkie w nim chwi-
le, myśli, słowa, uczynki i trudy moje.
Błogosław je, Panie, aby Twoją mi-
łością ożywione były i do chwały Twojej
zmierzały. Amen.

OJCZE NASZ, któryś jest w niebie-
siech, święć się Imię Twoje, przyjdź
Królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako
w niebie, tak i na ziemi. Chleba nasze-
go powszedniego daj nam dzisiaj i od-
puść nam nasze winy jako i my odpu-
szczamy naszym winowajcom i nie wódz
nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode
złego. Amen.

ZDROWAŚ MARIO, łaskiś pełna,
Pan z Tobą. Błogosławionaś Ty między
niewiastami i błogosławion owoc żywo-
ta Twojego, Jezus. Święta Mario, Matko

Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.

WIERZĘ W BOGA OJCA Wszchemogącego, Stworzyciela nieba i ziemi i w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedyne-go, Pana naszego, który się począł z Duchą Świętego, narodził się z Marii Panny, umęczon pod Ponckim Piłatem, ukrzyżowan, umarł i pogrzebion, zstąpił do piekieł, trzeciego dnia zmartwych-wstał, wstąpił na Niebiosa, siedzi na pra-wicy Boga Ojca wszchemogącego, stam-tad przyjdzie sądzić żywych i umar-łych. Wierzę w Ducha Świętego, świę-ty Kościół powszechny, Świętych obco-wanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny. — Amen.

ANIOŁ PAŃSKI

(Odmawia się rano, w południe i wieczorem. Od soboty wieczór przez niedzielę odmawia się stojąc.)

Anioł Pański zwiastował Pannie Marii i poczęła z Ducha Świętego.

Zdrowaś Maria

Oto ja jestem Służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Two-go.

Zdrowaś Maria

A Słowo stało się Ciałem i mieszka-ło między nami.

Zdrowaś Maria

Módl się za nami, Święta Boża Ro-dzicielko. Abyśmy się stali godnymi obie-tnic Pana Chrystusowych.

MÓDLMY SIĘ: Łaskę Twoją prosimy Cię Panie racz wlać w serca nasze, abyśmy poznawszy za zwiastowaniem aniel-skim wcielenie Chrystusa, Syna Twego, przez Mękę Jego i Krzyż, byli doprowa-dzeni do chwały zmartwychwstania. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. — Amen.

10 lat odpustu każdorazowo.
Odpust zupełny raz w miesiącu za od-mawianie codziennie przez cały miesiąc.

MODLITWY WIECZORNE

W imię Ojca i Syna i Ducha Święte-go. Amen.

Jakież dzięki złożyc Ci mam, o mój Boże, za wszystkie dobrodziejstwa z oj-cowskiej Twej ręki odebrane. Jestem nieudolny zarówno duszą, jak sercem i słowem. Wciąż Cię obrażam myślą, mo-wą, uczynkiem. Błagam Cię, Boże, o siły do podnoszenia się z przewinień moich.

Niech choć powolnie, ale stale zbliżam się do Ciebie, abym wreszcie stał się godnym radować się w niebie obecnością Twoją. Amen.

Zastanówmy się, czym obraziliśmy Boga w dniu dzisiejszym, czy postapiliśmy choć trochę na drodze poprawy. Błagajmy Go o siłę do dalszej ze sobą walki.

Akt wiary

Boże mój, wierzę we wszystkie prawdy, któreś objawił, a które święty katolicki Kościół do wierzenia podaje. Wierzę zaś dlatego, że Ty, będąc samą wieczną Prawdą, ani omylić się, ani w błąd wprowadzić nie możesz.

Akt nadziei

Boże, ufam mocno, iż przez zasługi Jezusa Chrystusa, udzielisz mi łaski ku wypełnieniu Twej woli i że w przyszłym życiu przyjmiesz mnie do swej chwały. Nadzieję tę opieram na tym, że wierny jesteś Panie w Swych obietnicach.

Akt miłości

Boże, kocham Cię z całego serca, z całej duszy, ze wszystkich sił moich, ko-

cham Cię nade wszystko, bo jesteś nieskończenie dobry i godny miłości. A dla miłości Twojej kocham bliźniego, jak siebie samego.

Akt skruchy

Boże mój, żałuję z całej duszy, że Cię znowu obraził, Ciebie, nieskończenie dobrego i godnego miłości.

Błagam Cię, o Boże, o łaski potrzebne do walki z moimi nawyknięciami, złymi instynktami, lenistwem, abym szedł za Tobą drogą, jaką mi wskazałeś. Nie opuszczaj mnie, Panie i racz odmienić obojętne serce moje. Napęłń je żalem za zło, które popełniłem i wznosź je ku Sobie, Świętości Nieskończona. Amen.

MSZA ŚWIĘTA

Śmierć Zbawiciela na krzyżu jest skarbem, uczestniczenie zaś we Mszy świętej jest kluczem do niego. Ilekroć bierzemy należyty udział we Mszy świętej, spływają na nas łaski, jak gdybyśmy stali pod krzyżem w chwili śmierci Chrystusa Pana na Kalwarii.

Po konsekracji Jezus jest istotnie obecny na ołtarzu tak, jak z Boskością swoją i Człowieczeństwem był obecny w stajence betlejemskiej w noc Swego Narodzenia.

Przez pobożne uczestnictwo we Mszy świętej oddajemy Bogu większą chwałę i wypraszamy sobie więcej łask, niż przez inne modlitwy.

Ofiara Mszy świętej najpewniej też wyprasza u Boga uwolnienie dusz drogich naszych zmarłych, z mąk czyśćcowych.

Wysłuchanie Mszy świętej obowiązuje pod grzechem śmiertelnym, w niedziele i nakazane święta kościelne. Ale i w dni powszednie popełniamy pewne niedbalstwo duchowe, jeżeli mogąc, nie uczestniczymy w świętej Ofierze.

Mszy świętej wysłuchać należy w całości, a więc nie należy się spóźniać, ani przed końcem Ofiary opuszczać kościoła.

Komunię świętą przyjmować należy możliwie podczas Mszy świętej, która jest najlepszym przygotowaniem do Komunii św., a zarazem najpiękniejszym hołdem czci i wdzięczności po sakramentalnym przyjęciu Boskiego Zbawiciela.

Pomiędzy innymi intencjami zaleca się, by wierni podczas Mszy świętej polecali miłosierdziu Bożemu tych, którzy w tym dniu umierają.

Msza święta, w łączności z Jezusem Hostią

Po wejściu do kościoła

Jezu mój, wierzę, że w Najświętszym Sakramencie Ołtarza jesteś istotnie obecny ze Swym Bóstwem i Człowieczeństwem. Składając Ci swój hołd łączę się z uwielbieniami, jakie Ci w niebie oddają Matka Twoja, Aniołowie święci, a jakie ku Tobie z ziemi ślą wierne Ci dusze.

Przed Mszą świętą

Razem z kapłanem ofiaruję Ci, Boże, tę Mszę świętą dla oddania Ci mej poddańczej czci i uznając Twą najwyższą władzę nad ludzkimi sercami oraz bezwzględną zależność wszystkiego stworzenia od Ciebie, który jesteś Początkiem i Końcem Wszelkich rzeczy.

Błagam o łaski dla Kościoła katolickiego, dla Ojca świętego, dla Ojczyzny mojej, błagam o łaski dla siebie, dla rodziny i bliskich. Niech ta Oliara Mszy świętej przyczyni się do mego uświęcenia. Błagam Cię za tych grzeszników, którzy się męczą zdala od Ciebie. Błagam za cały rodzaj ludzki.

Kapłan rozpoczyna Mszę świętą

Panie mój i Zbawicielu ! Msza święta jest wznowieniem Twojej Ofiary na krzyżu. Spraw, abym w niej uczestniczył przejęty uczuciami, jakie napelniały serce Matki Bolesnej i św. Jana u stóp Krzyża Twego na Golgocie.

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Zbliżam się do ołtarza Pana mojego, który rozwesela duszę moją. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu, jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Confiteor

W łączności z Chrystusem, który ofiaruje się za grzechy nasze Ojcu Przedwiecznemu, mówimy :

Spowiadam się Panu Bogu Wszelchmogącemu, błogosławionej Marii Panie, błogosławionemu Michałowi Archaniołowi, błogosławionemu Janowi

Kapłan rozpoczyna Mszę św. znakiem Krzyża św. dla przypomnienia, że jest ona odnowieniem Ofiary kalwaryjskiej. Ukłęknijmy, lub wstańmy.

Confiteor, czyli — spowiedź powszechną odmawia pochylony w pokorze kapłan.

jeden Pan, Tyś sam jeden Najwyższy,
Jezu Chryste.

Z Duchem Świętym w chwale Boga
Ojca. Amen.

Dominus vobiscum

Panie, bądź z nami zawsze i wszędzie i nie dozwól, byśmy się od Ciebie oddalić mieli.

Oremus

Panie Jezu Chryste, który uczyłeś, że przez modlitwę wszystko otrzymamy od Ojca przedwiecznego, ufamy, że prosząc w imię Twoje, będziemy wysłuchani. Wejrzyj na potrzeby nasze i nie szczędź nam łask Swoich.

Dominus vobiscum. (Pan niech będzie z wami). Kapłan zwraca się z tym życzeniem do wiernych, nawołując do skupienia się w modlitwie. Za chwilę zanosić będzie za nich modły do Boga.

Oremus — módlmy się. Kapłan odczytuje modlitwy z których pierwsza zawiera błaganie o szczególne łaski na dany dzień. Pierwsza i ostatnia modlitwa kończy się słowami: „Przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego“, w myśl pouczenia Zbawiciela: „wszystko, o co prosić będziecie Ojca niebieskiego w moim imieniu, da wam“.

Lekcja

Dziękuję Ci, Panie, za światło Twego Objawienia i za nauki, które mi przez Kościół Twój podajesz. Spraw, abym się od Twojej prawdy nie oddalał i dodaj mi sił, bym Cię mężnie wyznawał i bym gotów był życie oddać za wiarę.

Ewangelia

Powstawszy, uczynić znak Krzyża św. na czole, ustach i sercu.

Boże mój, niech Twoja święta Ewangelia będzie zawsze radością i pociechą moją, a nauka w niej zawarta niech mi będzie najwyższym prawem i życiowym drogowskazem.

Lekcja znaczy czytanie. W początkach Kościoła apostołowie pisywali listy do wiernych. Wyjątki z tych listów odczytywano podczas Mszy św. Podczas Adwentu i Wielkiego Postu kapłan czyta zamiast listów apostoelskich wyjątki ze Starego Testamentu.

Ewangelia. Kapłan znaczy znakiem krzyża św. mszał, swe czoło, usta i piersi, po czym odczytuje ustęp z jednej z czterech Ewangelii. Kończąc, kapłan całuje pierwsze słowa odczytanej Ewangelii.

Znak krzyża św. przed Ewangelią oznacza wiarę w słowo Boże, gotowość bronięcia prawdy Chrystusowej oraz miłość naszą dla Chrystusowych nauk.

Credo

Wierzę w Boga Jedyneho, Ojca Wszchemogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, wszechrzeczy widomych i niewidomych.

I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego jednorodzonego.

I z Ojca zrodzonego przed wszystkimi wiekami.

Boga z Boga, Światło ze światłości, Boga prawdziwego, z Boga prawdziwego.

Zrodzonego, nie stworzonego, współistotnego Ojcu, przez Którego wszystko jest stworzone.

Który dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z niebios.

I wziął ciało przez Ducha Świętego z Marii Dziewicy i stał się człowiekiem.

Ukrzyżowan, także za nas pod Poncjuszem Piłatem, umęczon i pogrzebion.

Credo (Apostolski skład wiary). Ustalony został w 325 roku na Soborze w Nicei i uzupełniony w 381 roku na Soborze w Konstantynopolu.

Kapłan odmawia *Credo* w niedziele i święta apostołów i doktorów, a także w wielkie święta ku czci Chrystusa Pana i Matki Najświętszej.

I zmartwychwstał dnia trzeciego, według Pisma.

I wstąpił do nieba. Siedzi po prawicy Ojca.

I znów ma przyjść w chwale sędzić żywych i umarłych, Którego królestwu nie będzie końca.

I w Ducha Świętego, Pana i Ożywiiciela.

Który od Ojca i Syna pochodzi.

Który wspólnie z Ojcem i Synem cześć i uwielbienie odbiera.

Który mówił przez Proroków.

I w jeden święty, katolicki i apostołski Kościół.

Wyznam jeden Chrzest na odpuszczenie grzechów.

I oczekuję zmartwychwstania umarłych.

I żywota przyszłego wieku. Amen.

Offertorium :

Offertorium. Łączymy się z intencjami, w jakich jest odprawiana Msza św.

Przyjm, Panie, ofiarę naszą z rąk ka-

Offertorium — ofiarowanie chleba i wina, które przy Podniesieniu staną się Ciałem i Krwią Jezusa Chrystusa.

plana na chwałę i uwielbienie Imienia Twojego, na pożytek nasz i całego Twego świętego Kościoła.

Łącząc się z Hostią i Kielichem Twej świętej Ofiary — oddaję Ci swą wolę, swe życie i uczynki, byś mnie łaską swą utwierdził w wiernej i świętej służbie na cześć Twego Majestatu.

Lavabo

Panie mój, oczyść serce moje, uświęć me uczynki, myśli i uczucia i przysposób duszę moją na Twoje święte przyjście.

Prefacja

Boże Wieczny, składam Ci hołd wdzięczności za łaski i dobrodziejstwa, wołając z chórami niebieskimi: „Święty, święty, święty Pan Bóg Zastępów. Pełne są niebiosa i ziemia chwały Jego.

Lavabo — obmycie rąk, które za chwilę dotykać będą Hostii świętej i Kielicha z Krwią Jezusową, symbolizuje czystość serca kapłana i wiernych, przystępujących do Komunii Świętej.

Prefacja — wstęp do najważniejszej części Mszy św. Kapłan wzywa wiernych do uroczystego dziękczynienia za miłość okazaną nam przez Chrystusa Pana w tajemnicy Odkupienia.

Hosanna na wysokości. Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. Hosanna na wysokości”.

Kanon, memento za żywych

Panie, racz przyjąć błaganie Kościoła świętego i obecnych tu wiernych za nas, za rodziny nasze, za krewnych i przyjaciół, za naród, ludzkość i Kościół. Udziel nam Twych łask, umocnij nas w dobrym, błogosław postanowieniom naszym, ukój smutki, uspokój tęsknoty.

Konsekracja i Podniesienie

Łączymy się w tej uroczystej chwili z kapłanem, który sprowadza Chrystusa na ołtarz. Kłękniemy i pochylmy się kornie, po czym, patrząc na

Kanon — zawiera najstarsze modlitwy mszalne, wypełniające Ofiarę świętą od Sanctus do Komunii świętej włącznie.

Memento za żywych. — Kapłan modli się za tych, w których intencji odprawia Mszę świętą, a także za wszystkich obecnych.

Konsekracja — przeistoczenie. Kapłan prosi Boga, by pobłogosławił chleb i wino, zanim staną się Ciałem i Krwią Chrystusa Pana.

Następnie biorąc Hostię i wznosząc oczy ku niebu, wymawia słowa konsekracji: „TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE”, kłeka przed Hostią świętą i ukazuje Ją wiernym. Biorąc zaś Kielich mówi: „TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI

Hostię św., a następnie na Kielich, mówmy z głębi serca słowa św. Tomasza Apostoła :

Panie mój i Boże mój !

7 lat i 7 kwadragen każdorazowo — odpust zupełny raz na tydzień.

Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament, prawdziwe Ciało i prawdziwa Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa teraz i na wieki wieków. — Amen.

100 dni odpustu za każdy raz, odpust zupełny raz na miesiąc.

Zostań z nami, Panie, zostań ze swym Kościołem, zostań z Narodem naszym, zostań z ludzkością.

Memento za zmarłych

• Panie, ofiaruję Ci Boskiego Twego Syna za dusze w czyśćcu cierpiące,

MOJEJ, NOWEGO I STAREGO TESTAMENTU, (TAJEMNICA WIARY), KTÓRA ZA WAS I WIELU PRZELANĄ BĘDZIE, TO CZYNJCIE NA PAMIĄTKĘ MOJĄ“.

Przykleka i podnosi Kielich. Od tej chwili aż do Komunii św. Jezus jest obecny na ołtarzu ze swym Bóstwem i Człowieczeństwem.

Memento za zmarłych. — Kapłan modli się za wiernych zmarłych, a głównie za tych, w których intencji odprawia Mszę świętą.

a przede wszystkim za zmarłych, za których nikt się nie modli. Błagam Cię też za dusze mi bliskie, za dusze przyjaciół, dobroczyńców, kapłanów i poległych za Ojczyznę.

Oliarowuję Ci zasługi Syna Twego na dopełnienie moich braków i niedoskonałości, oraz na zadośćuczynienie za winy i ułomności pomarłych.

Pater noster

Zbawiennymi rozkazami upomnieni, a postanowieniem Boskim pouczeni, ośmielamy się wołać : „Ojcze nasz, Któryś jest w niebie, święć się Imię Twoje, przyjdź Królestwo Twoje, bądź wola Twoja, jako w niebie, tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. I nie wódz nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego. Amen.

Pater Noster — Ojcze nasz. Modlitwa, podana nam przez samego Chrystusa Pana, obejmująca zasadnicze potrzeby ludzkie. W Ojcze nasz, prosimy o chleb powszedni, ale także o ziszczenie się Królestwa Bożego w naszych duszach i w życiu ludów.

Łamanie Hostii Świętej

To połączenie i poświęcenie Ciała i Krwi Pana naszego Jezusa Chrystusa, niech nam przyjmującym będzie na żywot wieczny.

Agnus Dei

Kłęcząc — mówmy bijąc się w piersi :

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata — zmiłuj się nad nami. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata — zmiłuj się nad nami. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata — obdarz nas pokojem.

Domine non sum dignus

Panie, nie jestem godzien, byś wstąpił d : przybytku serca mojego, ale rze-

Łamanie Hostii świętej. — Kapłan łamie Hostię świętą na trzy części, z których jedną wpuszcza do Kielicha.

Agnus Dei. — Kapłan powtarza trzykrotnie, bijąc się w piersi, słowa św. Jana Chrzciciela, wskazującego na Chrystusa, jako na Baranka Bożego.

Domine non sum dignus. — PANIE, NIE JE-STEM GODZIEN — woła kapłan przed Komunią świętą, powtarzając słowa setnika z Ewangelii św., który prosił o uleczenie swego sługi, ale nie czuł się godnym, aby Jezus wstąpił do jego domu.

knij słowo, a będzie zbawiona dusza moja (trzykrotnie).

Ciało i Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa niech strzeże duszy mojej na żywot wieczny. Amen.

Komunia święta

Uprzytomnijmy sobie, że jest to jedna z głównych i istotnych części, oraz chwila uroczysta, mistyczna — we Mszy św. Po spożyciu Ciała i Krwi Chrystusowej, kapłan rozdzieli Komunię świętą wiernym. Tu odnoszą się wskazania na stronie 67.

Wiernym, którzy nie komunikują sakramentalnie, zaleca się, by wzbudzili pragnienie Komunii św., odmawiając następującą modlitwę :

Komunia duchowa

Jezu, wielbię Twą niepojętą miłość, która sprawiła, że stałeś się pokarmem dusz ludzkich ku żywotowi wiecznemu. Pragnę i ja pożywać to święte Twoje Ciało i pić Twą przenaświętszą Krew, by żyć Twoim życiem. Przyjmij me słabe chęci i łaską Swoją oddziałaj na me serce, bym się stał godny zjednoczyć się z Tobą przez Komunię św. Pomnóż mą wiarę, wzmocnij mą ufność w Twe miłosierdzie, daj mi Twą miłość.

Ostatnie modlitwy

Dziękuję Ci, Panie, za łaski, jakie spłynęły na mnie przez uczestniczenie we Mszy św. Będę jak najusilniej starał się od dnia dzisiejszego unikać okazji do grzechu i żyć w Twojej obecności.

Ite Missa est

Wzmocniony łaską Twoją, opuszczę Twe przybytki z postanowieniem trwania w Twej świętej służbie.

Błogosławieństwo kapłańskie

Uklęknijmy i przeżegnajmy się.
Niech nas błogosławi wszechmocny Bóg Ojciec, Syn i Duch Święty. Amen.

Ostatnie modlitwy. — Kapłan odczytuje krótki ustęp z Pisma św. wyznaczony na ten dzień, po czym dziękuje Bogu w swoim i obecnych imieniu za łaskę udziału w świętej Ofierze.

Ite Missa est. „Idźcie, Msza św. jest skończona“. — Po Mszy św. w Adwencie, w Poście, w wigilie świąt. Suche Dni, zamiast „Ite Missa est“ kapłan mówi „Benedicamus Domino“ „Chwalmy Pana“, a to dlatego, że w dawnych czasach wierni pozostawali jeszcze w kościele dla śpiewania psalmów.

Żałobną Mszę św. kapłan kończy słowami: „Requiescant in pace“. „Niech odpoczywają w pokoju“.

Ostatnia Ewangelia według św. Jana

I, 1—14

— Na początku było słowo, A SŁOWO BYŁO U BOGA, A Bogiem było Słowo. To było na początku u Boga. Wszystko się przez nie stało, a bez niego nic się nie stało, co się stało. W Nim był żywot, a żywot być światłością ludzi, a światłość w ciemnościach świeci, a ciemności jej nie ogarnęły.

Był człowiek posłany od Boga, któremu było na imię Jan. Ten przyszedł na świadectwo, aby świadczył o światłości, aby przezeń wszyscy uwierzyli. Nie był on światłością, ale iżby świadectwo dał światłości.

Była światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka na ten świat przychodzącego. Na świecie był, a świat jest uczyniony przezeń, a świat Go nie poznał. Przyszedł do własności, a swoi Go nie przyjęli. A ilekolwiek z nich przy-

Ostatnia Ewangelia wg. św. Jana. Już pierwsi chrześcijanie mieli w wielkiej czci Ewangelię św. Jana. Zwyczaj odczytywania jej po Mszy św. stał się z czasem powszechny. Są atoli dnie, w których kapłan odczytuje z końcem Mszy św. ustęp z innej Ewangelii.

jęli GO, DAŁ IM MOC, ABY SIĘ STALI
SYNAMI BOŻYMI, tym, którzy wierzą
w Imię Jego. Którzy nie ze krwi, ani
z woli ciała, ani z woli męża, ale z woli
Boga się narodzili.

A SŁOWO CIAŁEM SIĘ STAŁO
i mieszkało między nami i widzieliśmy
chwałę jako Jednorodzonego od Ojca,
pełnego łaski i prawdy.

PODCZAS WYSTAWIENIA NAJŚW. SAKRAMENTU

„O SALUTARIS HOSTIA”

O Salutaris Hostia,
Quae coeli pandis ostium
Bella premunt hostilia,
Da robur, fer auxilium.
Uni trinoque Domino,
Sit sempiterna gloria,
Qui vitam sine termino,
Nobis donet in patria. Amen.

O Przenajświętsza Hostyja,
Dla której niebo nam sprzyja,
Broń od nieprzyjaciół wszelkich,
Dodaj mocy i sił wielkich.
Bądź chwała Panu naszemu,
Z Dziewicy narodzonemu,
Ojcu, Duchowi Świętemu,
Bogu, w Trójcy Jedynemu. Amen.

Utajony w Najświętszym Sakramen-
cie Boże wielki, oddaję Ci najgłębszy po-
kłon czci i uwiłbienia, jaki Ci się nale-
ży od człowieka odkupionego krwią
Twoją najdroższą.

Pragnę swym uwielbieniem wynagrodzić Ci bluźnierstwa i niewdzięczności, jakimi Cię, o Jezu Chryste, znieważa tylu zaślepionych.

Z głębi duszy wołam na ziemię i świat cały: Niech będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament, prawdziwe Ciało i Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa teraz i zawsze i na wieki wieków.

Panie Jezu Chryste, Synu Boga i Synu Marii, wierzę, że jesteś prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem i żeś jest w tym Najświętszym Sakramencie obecny jako Bóg mój i Pan mój.

Błagam Cię, zbaw duszę moją i pozwól, bym Cię kiedyś w niebie chwalił na wieki. Amen.

Modlitwa wynagradzająca

Panie Jezu Chryste, który z nieskończonej miłości pozostajesz z nami w Najświętszym Sakramencie Ołtarza, a za tę miłość odbierasz urągania, zeldżywości, świętokradztwa i wzgardę, daj nam łaskę, błagamy Cię, abyśmy za te rozliczne zniewagi z całego serca, Ciebie, Panie nasz, przepraszali, abyśmy Ci za nie najgorętszą miłością

i uwielbieniem Najświętszego Sakramentu wynagradzali.

W szczególności postanawiamy sobie przez wynagradzające Komunie święte jak najbardziej za niewdzięczność ludzką zadośćuczynić. Dopomóż nam Jezu Chryste, byśmy Cię zawsze jak najgodniej do serca naszego przyjmowali. Amen.

O Jezu miłosierdzia !

300 dni odpustu.

Jezu cichy i pokornego serca, uczyn serce moje wedle serca Twego !

300 dni odpustu.

Słodkie serce Jezusa, bądź moją miłością !

300 dni odpustu.

I. Salvum Fac.

Zbaw, Panie, lud Twój, pozostający w pogaństwie, żydostwie i w jakiegokolwiek ślepotcie religijnej. Wszak na to zstąpiłeś na ziemię, wszak na to pozostałeś z nami w Najświętszym Sakramencie, abyśmy wszyscy otrzymali żywot wieczny w Królestwie Twym. Niech Cię wszyscy poznają, czczą i miłują na wieki.

II. *Salvum Fac.*

Zbaw, Panie, lud Twój po wszystkim świecie w grzechu śmiertelnym zostający, a daj wszystkim łaskę skuteczną do prawdziwej pokuty. Bądź miłościw dla nieposłusznych dzieci Twoich i pozwól, iżby przebłagały nieskończoną dobroć Twoją, by Ciebie więcej nie odstępowały i więcej Cię już w sercach swych nie krzyżowały.

III. *Salvum Fac.*

Zbaw, Panie, lud Twój po wszystkim świecie teraz i w godzinę śmierci; daj wszystkim po życiu przykładnym, szczęśliwe skonanie w łasce i miłości Twojej. Daj nam w ranach Twych żyć i umierać, a tym, którzy się tu na chwałę Twoją zgromadzili, pobłogosław, jako dziedzictwu Swemu na wieki. Amen.

Przeżegnaj i pobłogosław, Jezu Chryste, duszę moją, a bądź nad śnieg białszą; przeżegnaj i błogosław ciało moje, a żaden nieprzyjaciół szkody duchowej mi nie wyrządzi.

Błogosław, Jezu mój, wszystkim dobrym zamiarom, pracom i nadziejom moim.

Błogosław mej rodzinie, mym przyjaciółom i otocz nas łaską Twą. Bądź pochwalony i błogosławiony Zbawicielu mój. Niech Cię czei wszelkie stworzenie teraz i na wieki. Amen.

TANTUM ERGO SACRAMENTUM

Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui.
Praestet fides supplementum
Sensuum defectui.
Genitori Genitoque
Laus et jubilatio
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio. Amen.

Przed tak wielkim Sakramentem
Upadajmy na twarze.
Niech ustąpią z testamentem
Nowym prawom, już starzy.
Wiara będzie suplementem
Co się zmysłom nie zdarzy.
Ojciec z Synem niech to sprawi,
By Mu dzięki zabrzmiała,

Niech Duch Święty błogosławi,
 By się Jego moc stała,
 Niech się nasza wiara stawi,
 Gdzie jest wieczna cześć i chwała. Amen.

Panem de coelo praestitisti eis — Omne delectamentum in se habentem.

Chleb niebieski dałeś im — wszelką słodycz w sobie mający.

MÓDLMY SIĘ : Boże, któryś nam w tym cudownym Sakramencie pamiętkę Męki Twej pozostawił, daj nam, prosimy Cię, tak czcić tajemnicę Ciała i Krwi Twojej, iżbyśmy skutków Odkupienia Twego stale w sobie doznawali, który żyjesz i królujesz po wszystkie wieki. — Amen. 100 dni odpustu po Komunii św.

AKTY STRZELISTE

Niech będzie Bóg uwielbiony !

Niech będzie uwielbione święte Imię Jego.

Niech będzie uwielbiony Jezus Chrystus, prawdziwy Bóg i prawdziwy Człowiek !

Niech będzie uwielbione Imię Jezusowe !

Niech będzie uwielbione Najświętsze Serce Jezusowe !

Niech będzie uwielbiony Pan Jezus w Przenajświętszym Sakramencie Ołtarza !

Niech będzie pochwalona Bogarodzica, Najświętsza Panna Maria !

Niech będzie pochwalone Jej święte i niepokalane Poczęcie !

Niech będzie pochwalone Imię Marii, Dziewicy i Matki !

Niech będzie pochwalony św. Józef, Jej przeczysty Oblubieniec !

Niech będzie uwielbiony Bóg w swoich Aniołach i w swoich Świętych ! Amen.

ODPUST : 1 rok za każdym razem,
 2 lata po Mszy świętej, lub błogosławieństwie Najświętszym Sakramentem. Zupełny raz na miesiąc, gdy się je odmawia codziennie przez miesiąc.

NOWENNA

DO SERCA CHRYSZTUSA PANA

O Jezu, przez Marię, Matkę Twoją, Sercu Twemu powierzam tę du-

Nowenna — to dziesięciodniowe nabożeństwo, które się odprawia przed większą uroczystością, na przykład: przed Bożem Narodzeniem, Zesłaniem Ducha Świętego, uroczystościami Matki Boskiej, lub dla uproszenia sobie specjalnej łaski.

sze mi droga to cierpienie
tę sprawę tę intencję moją

Przyjmij prośbę moją i uczyni co Ci
Serce podyktuje. Niech Serce Twoje
zdecyduje

Jezu, ufam Tobie, zawierzam Ci się,
jestem pewny Ciebie.

300 dni odpustu.

Panie, za wstawiennictwem Matki
Twojej, przemień świat w Królestwo
Twoje, męki dusz czyścących w szczę-
śliwość wieczną, mnie nędznego —
w wiernego sługę Twego.

Panie! Niech każda chwila do Cie-
bie mnie zbliża; niech mnie każdy ból
z Tobą łączy.

Jezu, niech mi śmierć Twoja da
w chwili skonania życie wieczne. Amen.

Najświętsze Serce Jezusa, w Tobie
całą moją nadzieję pokładam.

300 dni odpustu.

Najświętsze Serce Jezusa, zmiłuj się
nad nami.

300 dni odpustu.

Jezu cichy i pokornego serca, uczyni
serce moje podług Serca Twego.

300 dni odpustu.

LITANIA

DO NAJSW. SERCA PANA JEZUSA

Kyrie eleison, Chryste eleison, Kyrie eleison.
Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.
Ojeże z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami,
Synu, Odkupicielu świata, Boże

Duchu święty, Boże,
święta Trójco, jedyny Boże,

Serce Jezusa, Syna Bożego
Serce Jezusa w łonie Matki Dziewicy przez
Ducha Świętego utworzone

Serce Jezusa ze Słowem Bożym najściślej
zjednoczone

Serce Jezusa w majestacie nieskończone
Serce Jezusa, świątynio Najwyższego
Serce Jezusa, przybytku Najwyższego
Serce Jezusa, domie Boży i bramo niebieska
Serce Jezusa, sprawiedliwości i miłości
skarbnico

Serce Jezusa, dobroci i miłości pełne
Serce Jezusa, enót wszystkich bezdena
głębino

Serce Jezusa, wszelkiej chwały najgodniejsze
Serce Jezusa, królu i serc wszystkich
zjednoczenie

Serce Jezusa, w którym są wszystkie skarby
mądrości i umiejętności
Serce Jezusa, w którym jest pełność Bóstwa
Serce Jezusa, w którym sobie Ojciec
upodobał

Serce Jezusa, z którego pełności
wszystkośmy otrzymali
Serce Jezusa, upragnienie pagórków
wiekuistych

Zmiłuj się nad nami

Serce Jezusa cierpliwe i wielkiego
miłosierdzia.

Serce Jezusa, hojne dla wszystkich, którzy
Cię wzywają

Serce Jezusa, źródło życia i świętości

Serce Jezusa, przeblaganie za grzechy nasze

Serce Jezusa, zelżywością przepelnione

Serce Jezusa, aż do śmierci posłuszne

Serce Jezusa, dla nieprawości naszych starte

Serce Jezusa, włócznią przebite

Serce Jezusa, źródło wszelkiej pociechy

Serce Jezusa, życie i zmartwychwstanie
nasze

Serce Jezusa, pokoju i pojednanie nasze

Serce Jezusa, krwawa ofiara za grzechy

Serce Jezusa, zbawienie ufających w Ciebie,

Serce Jezusa, nadziejo umierających w
Tobie,

Serce Jezusa, rozkoszy wszystkich świętych

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
zmiłuj się nad nami.

W. Jezu cichy i pokornego Serca. —

O. Uczyń serca nasze według Serca

Twego.

M ó d l m y s i ę : Wszchemogący wieczny
Boże, wejrzyj na Serce najmilszego Syna Twojego.
na chwałę i na zadośćuczynienie, jakie Ci za
grzeszników składa. Gdy oni do Twego miłosier-
dzia się udają, Ty im łaskawie przebac, w imię

Zmiłuj się nad nami.

tegoż Syna Twojego Jezusa Chrystusa, który z To-
bą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg
na wieki wieków. Amen.

AKT POŚWIĘCENIA CAŁEGO RODU LUDZKIEGO NAJŚW. SERCU JEZUSOWEMU

O Jezu najśodszy, Odkupicielu ro-
dzaju ludzkiego, wejrzyj na nas, korzą-
cych się u stóp ołtarza Twego. Twoją
jesteśmy własnością i do Ciebie należeć
chcemy. Od dzisiaj każdy z nas oddaje
się dobrowolnie Najświętszemu Sercu
Twemu, aby jeszcze ściślej zjednoczyć
się z Tobą. Wielu nie zna Ciebie wcale;
wielu odwróciło się od Ciebie, wzgar-
dziwszy przykazaniami Twymi. Zlituj
się nad jednymi i drugimi, O Jezu Naj-
łaskawszy i pociągnij wszystkich do
Świętego Serca Swego.

Królem bądź nam, o Panie, nietylko
wiernym, którzy nigdy nie odstąpili od
Ciebie, ale i synom marnotrawnym, któ-
rzy Cię opuścili. Spraw, aby do domu
rodzicielskiego wrócili co prędzej i nie
zginęli z nędzy i z głodu. Króluj tym,
których albo błędne mniemania uwio-

dły, albo niezgoda oddziela ; przywiedź ich do przystani prawdy i jedności wiary, aby rychło nastąpiła jedna owczarnia i jeden pasterz.

Królem bądź tych wszystkich, którzy jeszcze ciągle błakają się w ciemnościach pogaństwa i racz ich przywieść do światła i królestwa Bożego. Wejrzyj wreszcie okiem miłosierdzia Swego na synów tego narodu, który był niegdyś narodem szczególnie umiłowanym. Niechaj spłynie i na nich, jako źródło odkupienia i życia ta Krew, którą niegdyś oni wzywali na siebie. Zachowaj Kościół Swój, o Panie, i użyż mu bezpiecznej wolności. Użyż wszystkim narodom spokoju i ładu. Spraw, aby ze wszystkich ziem od końca do końca jeden brzmiał głos: Chwała bądź Bożemu Sercu, przez które nam stało się zbawienie; Jemu cześć i chwała na wieki. Amen.

NABOŻEŃSTWO DO MATKI NAJSWIĘTSZEJ

Oto Matka, której Syna zamordowano. Oto Matka, która patrzeć musiała na zdradę i opuszczenie swego dziecka przez naród i najbliższych, która cierpiała razem z nim, gdy przeżywał moralne katusze sądu, uragań i naigrawania, a potem fizyczne męki biczowania, cierniem koronowania, dźwigania krzyża i śmierć najbardziej poniżającą, na którą skazali Go rodacy za to, że prawdę głosił, błędy poprawiał, dobrodziejstwa świadczył.

Mimo to, ta jedyna Matka na świecie przebacza zbirom. Mało tego, staje się ich Matką i wstawiać się za nimi będzie do Syna Swego.

Choć nie braliśmy bezpośrednio udziału w morderstwie popełnionym na Chrystusie Panu, przyczyniliśmy się jednak do Jego Męki przez grzechy, bo grzechy nasze były przyczyną Jego śmierci.

A Matka Najświętsza wie o tem i

mimo tego kocha nas i prosi Boga za nami.

Ileż to dusz znalazło za pośrednictwem Matki Bożej drogę do Jezusa.

Nabożeństwo do Najświętszej Marii Panny jest najpotężniejszym środkiem do otrzymania łask od Boga.

„Taka jest wola Boża” mówi św. Bernard, — „że wszystkie łaski przechodzą przez ręce Marii. Ona rozdziela je jak chce, komu chce, ile chce i kiedy chce”.

SALVE REGINA

— Witaj Królowo, Matko miłosierdzia. Życie, słodkości i nadziejo nasza, witaj.

Do Ciebie wołamy, wygnańcy, synowie Ewy.

Do Ciebie wzdychamy jęcząc i płacząc na tym łez padole.

Przeło więc, Orędowniczko nasza, oczy miłosierne na nas zwróć. Jezusa, błogosławiony owoc żywota Twego, po tym wygnaniu racz nam okazać, o łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Mario.

LITANIA DO MATKI BOSKIEJ

(Loretańska)

Kyrie eleison, Chryste eleison, Kyrie eleison.

Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami,

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami,

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami,

Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Mario,

Święta Boża Rodzicielko,

Święta Panno nad Pannami,

Matko Chrystusowa,

Matko łaski Bożej,

Matko najczystsza,

Matko najśliczniejsza,

Matko niepokalana,

Matko nienaruszona,

Matko najmiłsza,

Matko przedziwna,

Matko dobrej rady,

Matko Stworzyciela,

Matko Odkupiciela,
 Panno roztropna,
 Panno czcigodna,
 Panno wstawiona,
 Panno można,
 Panno łaskawa,
 Panno wierna,
 Zwierciadło sprawiedliwości,
 Stolico mądrości,
 Przyczyno naszej radości,
 Naczynie duchowne,
 Naczynie poważne,
 Naczynie osobliwego nabożeństwa,
 Różo duchowna,
 Wieżo Dawidowa,
 Wieżo z kości słońcoej,
 Domie złoty,
 Arko Przymierza,
 Bramo niebieska,
 Gwiazdo zaranna,
 Uzdrawienie chorych,
 Ucieczko grzesznych,
 Pocieszycielko strapionych,
 Wspomożenie wiernych,
 Królowo Aniołów,
 Królowo Patriarchów,
 Królowo Proroków,
 Królowo Apostołów,

Módl się za nami

Królowo Męczenników,
 Królowo Wyznawców,
 Królowo Panińska,
 Królowo Wszystkich Świętych,
 Królowo bez zmaży pierworodnej poczęta,
 Królowo Różańca świętego,
 Królowo pokoju,

Módl się za nami

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata — przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata — wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata — zmiłuj się nad nami, Panie.

Pod Twoją obronę uciekamy się, Święta Boża Rodzicielko. Naszymi prośbami nie racz gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogostawiona. O Pani nasza, Orędowniczko nasza, Pośredniczko nasza, Pocieszycielko nasza. Z Synem Twoim nas pojednaj, Synowi Twojemu nas polecaj, Twojemu Synowi Najmilszemu nas oddawaj.

W. Módl się za nami Święta Boża Rodzicielko —

O. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystusowych.

Módlmy się: Łaskę Twoją, prosimy Cię Panie, racz wlać w serca nasze, abyśmy, którzy za zwiastowaniem anielskim wcielenia Chrystusa Syna Twego poznali, przez mękę Jego i Krzyż do chwały zmartwychwstania byli doprowadzeni. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

(300 dni odpustu. — Zupełny w uroczystości Matki Boskiej).

RÓZANIEC ŚWIĘTY

Różaniec święty jest nabożeństwem dla uczczenia najważniejszych tajemnic Odkupienia i dla uproszenia pomocy Bożej za pośrednictwem Matki Najświętszej.

Różaniec święty związany jest z imieniem świętego Dominika, żyjącego w XIII wieku, który szczególnie ukochał Matkę Boską i przyczynił się wybitnie do rozszerzenia nabożeństwa Różańcowego.

Papież Leon XIII zarządził, że w październiku odbywać się mają publiczne nabożeństwa Różańcowe. Odmawia się wówczas Różaniec Święty lub jego część, oraz litanie do Matki Boskiej i modlitwę do Św. Józefa.

Różaniec Święty odmawia się na poświęconych w tym celu koronkach. Różaniec podzielony jest na trzy części: Radosną, Bolesną i Chwalebłą. Odmawiać je można oddzielnie. Każda część obejmuje pięć Tajemnic. Każdej Tajemnicy odpowiada Ojciec Nasz, 10 Zdrowaś Maria i Chwała Ojcu, przed odmówieniem których rozważa się daną Tajemnicę.

Rozpoczynając Różaniec Święty żegnamy się krzyżykiem i odmawiamy: Wierzę w Boga, Ojciec Nasz i trzykrotnie Zdrowaś Maria, dla uproszenia sobie cnót Boskich: wiary, nadziei i miłości.

Różaniec święty ofiarować można za dusze w czyśćcu cierpiące.

Część pierwsza — Radosna

Tajemnice części radosnej są:

1. Zwiastowanie Najświętszej Marii Pannie,

2. Nawiedzenie Św. Elżbiety,
3. Narodzenie Chrystusa Pana,
4. Ofiarowanie Jezusa Chrystusa w świątyni,
5. Znalezienie dwunastoletniego Chrystusa w świątyni.

Część druga — Bolesna

Tajemnice części bolesnej są:

1. Krwawy pot Jezusa w Ogrójcu,
2. Biczowanie Jezusa Chrystusa,
3. Cierniem koronowanie,
4. Niesienie Krzyża na Kalwarię,
5. Śmierć Jezusa na Krzyżu.

Część trzecia — Chwalebna

Tajemnice części chwalebnej są:

1. Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa,
2. Wniebowstąpienie Pańskie,
3. Zesłanie Ducha Świętego,
4. Wniebowzięcie Najświętszej Panny Marii.
5. Ukoronowanie Najświętszej Panny Marii w Niebie.

300 dni odpustu za odmówienie części Różańca Świętego, oraz odpust zupełny za

odmówienie w dniu Matki Boskiej Różańcowej w dniu 7 października, jakoteż każdorazowo przed Najświętszym Sakramentem wystawionym, lub nie.

Magnificat

Wielbi dusza moja Pana i rozradował się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.

Iż wejrzał na niskość służebnicy Swojej albowiem odtąd błogosławiona zwać mnie będą wszystkie narody.

Albowiem uczynił mi wielkie rzeczy, który możny jest i Święte Imię Jego.

A miłosierdzie Jego od narodu do narodu bojącym się Jego.

Uczynił moc ramieniem Swoim ; rozproszył pyszne myślą serca ich.

Złożył mocarze z stolicy, a podwyższył pokorne.

Łaknące napełnił dobrami, a bogacze próżnymi odprawił.

Przyjął Izraela, sługę swego, wspomniawszy na miłosierdzie Swoje.

Jako mówił do ojców naszych: Abraham i nasienia Jego na wieki.

Chwała Ojcu...

Powyższy hymn Najświętszej Marii Panny jest zapisany w Ewangeliu św. Łukasza I. 46-53. — (odmawia się go stojąc).

MODLITWA
DO NIEPOKAŁANEJ PANNY
W LOURDES (ks. Perreyre)

Najświętsza Mario Panno, błagamy Cię, abys w Swej niezrównanej chwale niebieskiej, nie zapomniała o smutkach naszej ziemi.

Racz rzucić pełne łaskowości spojrzenie na nas, którzy walczymy, cierpimy i nie przestajemy poić się goryczą.

Zmiłuj się nad tymi, których gnębi rozłąka z ukochanymi.

Zmiłuj się nad samotnością serc ludzkich.

Zmiłuj się nad słabością naszej wiary.

Zmiłuj się wreszcie, Najświętsza Mario Panno, nad płaczącymi i słabymi, pociesz błagających Cię o litość i udziel wszystkim nam łaski ufności i pokoju. Amen.

Słodkie Serce Marii, bądź naszą ucieczką.

(300 dni odpustu).

ZDROWAŚ MARIA
według Tomasza à Kempis

O Mario niepokalanie poczęta. Uwielbia Cię i kocha dusza moja i w uniesieniu miłości pozdrowić Cię pragnie, wołając wraz z Twym Aniołem: Zdrować Mario - Dziewico.

Gdy to pozdrowienie wymawiam, dziwna błogość przejmuję me serce i czuję, że tam w niebie wszystkie Anioły i Święci radują się na odgłos Twego Imienia, że Syn Twój Jedyńy prędkiej nie wysłuchuje, gdy Go w Imię Twoje proszę.

Więc, kiedym szczęśliwy i spokojny, kiedy mi wszystko wiedzie się po myśli, to na znak mojej lku Bogu wdzięczności wołam: Zdrowaś Mario, Matko Jezusa Chrystusa.

A kiedym smutny i słaby, kiedy upadam pod ciężarem krzyża mego, kiedy niepokój ogarnia mi serce, to mi się boleść ucisza i siły wzmagają i cichnie burza mej duszy, jeżeli ze łzami we-

stchnąwszy ku Tobie mówię Ci : Zdrowaś Mario.

I kiedy w pracy i modlitwie ustaję, kiedy zniechęcenie i obojętność owładnie mą duszą, kiedy pragnę spoczynku i z trudem iść muszę przez życie, to i wtedy jeszcze, ażeby wznieść się ku Bogu swemu wysoko, aby się rozgrzać miłością jego i ludzi, aby znów ochoczo wziąć jarzmo swe na ramiona, dość mi jest wtedy, o Ty Gwiazdo moja zawołać: Zdrowaś Mario.

Matko i Opiekunko Najdroższa, ja w tym pozdrowieniu zamykam całe serce moje, z tym pozdrowieniem na ustach rozpoczynam i kończę każdą pracę i zajęcie moje, z nim budzę się i zasypiam, z nim żyć i umierać pragnę.

Więc przybądź mi z ratunkiem i pomocą w niedoli i wszystkich moich potrzebach i weź w opiekę mą duszę, serce i myśli i uświęć wszystkie prace i całe życie moje, gdy Cię pozdrawiam z niewystłowionym uczuciem tym słodkim : Zdrowaś Mario.

Matko moja Najświętsza, niech mi to imię Twoje przewodniczy w drodze życia do nieba, a gdy przyjdzie chwila

spoczynku serca mego, gdy strwożone walczyć będzie ze śmierci tęsknotą i bojaźnią Sądu Bożego, niech przybędzie mi wtedy na martwiejące już usta, niech napelni serce pokojem i nadzieją i niech mnie Chrystus nie odepchnie wtedy od Siebie, gdy dusza moja oswobodzi się z ciała, modląc się: Zdrowaś Maria. — Amen.

SÁKRAMENT POKUTY

Poznajmy grzechy nasze...

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Chcę rozważyć przed Tobą, Panie mój, wszystkie rany, jakie grzech zadał mej duszy. Duchu Święty, rozprosz ciemności, jakie mnie otaczają, oświeć mnie, co do wszystkich przewinień moich i spraw, bym poznał grzechy moje i szczerze się od nich oderwał.

Rachunek sumienia spokojnie i poważnie odbyty ma zasadnicze znaczenie dla dobrego przygotowania się do spowiedzi.

Jeżeli sumienie wyrzuca nam grzech ciężki, należy przypomnieć sobie, ile razy popełniliśmy go i w jakich okolicznościach. Jeżeli nie pamiętamy dokładnie, przypomnieć to sobie musimy, choć w przybliżeniu.

Poprzednia spowiedź. — Kiedy spowiadałem się po raz ostatni? Czy wyznałem wszystkie grzechy śmiertelne? Czy nie zapomniałem ciężkiego grzechu, Czy pokutę odprawiłem?

PRZYKAZANIA BOŻE

1. Nie będziesz miał bogów cudzych przede mną

Czy nie opuściłem modlitwy rannej i wieczornej? Czy jej nie odmawiałem niedbale? Czy nie zaniedbywałem przystępowania do Sakramentów Świętych? Czy nie przystąpiłem do nich niegodnie? Czy nie oddawałem się praktykom zabobonnym? Czy nie odzywałem się lekceważąco o Bogu, sprawach religijnych, przedmiotach kultu i osobach poświęconych Bogu? Czy nie czytałem ksiązek i pism bezbożnych? Czy nie bywałem w towarzystwach niebezpiecznych dla wiary? Czy nie poddawałem się powątpiewaniu o prawdach wiary? Czy nie zaniedbywałem pogłębienia wiadomości moich w sprawie wiary? Czy nie brakło mi ufności w Bogu? Czy nie szemrałem przeciw Opatrzności?

2. Nie będziesz brał Imienia Pana Boga twego nadaremno

Czy nie bluźniłem przeciw Bogu i Świętym? Czy nie wymawiałem Imienia Bożego bez uszanowania? Czy nie przy-

siegałem fałszywie? Czy dotrzymywałem ślubów i obietnic uczynionych Bogu?

3. Pamiętaj, abyś dzień święty święcił

Czy nie gwałciłem niepotrzebnie spoczynku niedzielnego? Czy nie zmuszałem innych do tego? Czy w niedziele i święta byłem obecny na całej Mszy Świętej?

4. Czcij ojca twego i matkę swoją

Czy byłem posłuszny rodzicom? Czy okazywałem im należyty szacunek i przywiązanie? Czy ich nie martwiłem? Czy modliłem się za nich? Czy nie wstydiłem się rodziców? Czy nie dokuczałem rodzeństwu? Czy szanowałem zwierczników? Czy im byłem posłuszny? Czy nie wywoływałem buntu w środowisku, w którym przebywam? Czy wychowuję po katolicku dzieci? Czy ich nie zgorszyłem? Czy nie psuję dzieci, pozwalając na wszystko? Czy dbałem o ich zdrowie? Czy jako przełożony nie odnosiłem się źle do podwładnych? Czy byłem sprawiedliwy? Czy ich nie skrzywdziłem lub zgorszyłem? Czy nie utrud-

niałem im wypełniania obowiązków religijnych?

5. Nie zabijaj

Czy nie zaszkodziłem bliźniemu? Czy nie byłem przyczyną czyjej śmierci? Czy nie uderzyłem lub zraniłem kogo? Czy przez pogardę lub chęć zemsty nie dokuczyłem bliźniemu? Czy nie życzyłem mu śmierci? Czy nie zabiłem? Czy rozmyślnie nie robiłem przykrości? Czy nie byłem bezlitosny dla biednych i małych? Czy nie wpadałem w złość? Czy nie szkodziłem sobie na zdrowiu przez nadmierne jedzenie, picie lub złe nałogi? Czy nie sprowadziłem kogo na złą drogę? Czy nie zgorszyłem kogo? Czy nie pochylałem złego? Czy nie odwracałem się od dobrego? Czy nie pożyczałem złych książek? Czy nie siałem niezgody przez plotki, obmowę itd?...

6. Nie cudzołóż

9. Nie pożądaj żony bliźniego twego

Czy nie wzbudzałem w sobie, lub w innych myśli i pragnienia przeciwko czystości? Czy nie wymawiałem, lub nie słuchałem z przyjemnością słów nieprzyzwoitych? Czy nie śpiewałem, lub

słuchałem piosenek i dowcipów zbyt swobodnych? Czy nie oglądałem, lub pokazywałem innym obrazków, lub przedmiotów plugawych? Czy ich nie pożyczałem? Czy nie byłem na przedstawieniach lub filmach gorszących, obrażających uczucie przyzwoitości? Czy nie czytałem rzeczy o treści niemoralnej? Czy ich nie pożyczałem? Czy nie ubierałem się nieskromnie dla grzesznego zwrócenia uwagi? Czy dochowywałem wierności małżeńskiej? Czy nie utrzymywałem niemoralnych stosunków? Zbyt poufanych? Z kim? Czy nie miałem grzesznych upodobań? Czy nie popełniłem czynów niemoralnych sam, lub z innymi? Ile razy?

7. Nie kradnij

10. Ani pożądam cudzej rzeczy

Czy nie skrzywdziłem bliźniego na majątku? Czy nie ukradłem, lub nie zatrzymałem dobra cudzego? Czy naprawiłem wyrządzoną szkodę? Czy nie chciałem sobie czego przywłaszczyć? Czy nie nadużyłem dobra sobie powierzonego? Czy lekkomyślnie nie obchodziłem się z dobrem publicznym? Czy milcząc nie zezwalałem na kradzież?

Czy nie zaszkodziłem bliźniemu na honorze? Czy nie robiłem długów i wydatków ponad swą możność?

8. Nie mów fałszywego świadectwa przeciwko bliźniemu twemu

Czy nie kłamałem? Czy nie składałem fałszywych zeznań? Czy nie rzucałem oszczerstw? Czy nie zachęcałem do tego słowami lub milczeniem? Czy nie czytałem cudzych listów? Czy nie wyjawiałem cudzych tajemnic? Czy nie wydawałem lekkomyślnych sądów?

PRZYKAZANIA KOŚCIELNE

I. Postanowione od Kościoła Bożego dni święte święcić.

II. Mszy świętej w niedziele i święta nabożnie słuchać.

III. Posty nakazane zachować.

Czy zachowywałem post?

IV. Przynajmniej raz w rok około Wielkiejnocy spowiadać się i Komunię świętą przyjmować.

Czy odbyłem wielkanocną spowiedź? i czy Komunię świętą godnie przyjąłem?

V. W czasach zakazanych wesel i zabaw hucznych nie sprawiać.

Czy nie uczęszczałem na huczne zabawy w czasie zakazanym i czy ich sam nie urządzałem ?

GRZECHY GŁÓWNE

I. Pycha

Czy przez pychę nie pogardałem innymi? Czy nie zazdrościłem? Czy nie byłem obraźliwy, uparty, kapryśny i podejrzliwy? Czy nie mam nadmiernej miłości własnej? Czy nie byłem próżny? Czy nie szukałem jedynie uznania i sławy? Czy byłem pokorny w myślach, słowach i uczynkach?

II. Chciwość

Czy nie przywiązywałem się zbyt mocno do pieniędzy? Czy wspomagałem biednych i czy w miarę możliwości składałem ofiary na sprawy społeczne i religijne?

III. Nieczystość

IV. Zazdrość

Czy nie smuciłem się z powodzenia

bliźnich, a nie cieszyłem się z cudzego nieszczęścia?

V. Nieumiarkowanie w jedzeniu i piciu

VI. Gniew

Czy nie unosiłem się gniewem? Czy nie byłem porywczy? Czy darowałem urazy?

VII. Lenistwo

Czy nie unosiłem się gniewem? Czy wykonałem obowiązki swego stanu, lub dobrowolnie przyjętą pracę społeczną? Czy się nie oddaję lenistwu? Czy zwałczałem swoją główną wadę? Czy nie zaniedbuję się z wygody w służbie Bożej?

ŻAL ZA GRZECHY

„Skrucha”, orzekł Sobór Trydencki, „to boleść duszy i obrzydzenie sobie grzechów popełnionych z postanowieniem nie grzeszenia nadal, aby nie obrażać Boga, który jest największym Dobrem i Który bezgranicznie nas kocha”.

Pobudźmy się do żalu za grzechy, odmawiając Psalm

Miserere

Zmiłuj się nade mną Boże według wielkiego miłosierdzia Twego,

A według mnóstwa łitości Twych, zgładź nieprawość moją.

Jeszcze więcej, obmyj mię od nieprawości mojej i od grzechu mojego oczyść mnie.

Tobiem samemu zgrzeszył i uczyniłem złość przed Tobą, abyś się usprawiedliwił w mowach Twoich, a zwyciężył, gdy cię posadzają.

Oto bowiem w nieprawościach jestem poczęty, a w grzechach poczęła mnie matka moja.

Ale Ty, Panie, umiłowales prawdę; niewiadome i skryte rzeczy mądrości Twojej objawiłeś mi.

Pokropisz mnie, Panie, hyzopem, a będę oczyszczony; omyjesz mnie, a będę nad śnieg wybielony.

Słuchowi memu dasz radość i wesele; i rozradują się kości poniżone.

Odwróć oblicze Twoje od grzechów moich, a zgładź wszystkie nieprawości moje.

Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i Ducha prawego odnów we wnętrzościach moich.

Nie odrzucaj mnie od Oblicza Twego i Ducha świętego Twego nie bierz ode mnie.

Przywróć mi radość zbawienia Twego i duchem przedniejszym potwierdź mnie.

Będę nauczał nieprawość dróg Twoich, a niezbożni do Ciebie się nawrócą.

Wybaw mnie ze krwi, Boże, Boże Zbawienia mego, a język mój z radością będzie wysławiał sprawiedliwość Twoją.

Panie, otworzysz wargi moje, a usta moje opowiadać będą chwałę Twoją. Albowiem, gdybyś chciał ofiary, wzdrybym Ci ją być dał, lecz w całopalnych nie będziesz się kochać.

Ofiara Bogu wdzięczna, jest duch strapiony. Darem serca skruszonego i unizonego Boże nie wzgardzasz.

Uczyń dobrze, Panie — Sionowi w dobrej woli Twojej, aby się zbudowały mury Jerozolimskie.

Natenczas wdzięcznie przyjmiesz ofiarę sprawiedliwości i ofiary całopal-

ne, tedy nałożą na ołtarz Twój cielców.
Chwała Ojcu..

AKT ŻALU

Boże mój, zgrzeszyłem przeciw Tobie i obraziłem Ciebie, najlepszego Ojca. I Ciebie, Jezu, najświętszego Zbawcę mojego, Któryś z miłości ku mnie cierpiał i umarł na krzyżu. I Ciebie, Duchu Święty, Kierowniku i Przewodniku mój. Przebacz mi Boże, niewdzięczność moją. Ty wiesz, żem słaby. Bądź mocą moją. Żałuję z całego serca, żem Cię obraził. Wszystko uczynię, aby nie popełnić grzechu ciężkiego, a także unikać będę nawet okazji do grzechów powszednich. Chcę walczyć ze swymi wadami. Naprawię szkody, jakie wyrządziłem, byleś Ty, Panie, zmiłował się nademną.

Nie odrzucaj mnie, Ojczy mój od siebie. Amen.

Odmówmy „Confiteor“, w którym cały dwór niebieski bierzemy za świadka swoich win, prosząc o przyjęcie nam z pomocą.

Ja, grzeszny, spowiadam się Panu Bogu Wszchemogącemu, błogosławionej

Marii Dziewicy, błogosławionemu Michałowi Archaniołowi, błogosławionemu Janowi Chrzcicielowi, świętym Apostołom Piotrowi i Pawłowi, wszystkim Świętym i Tobie, Ojczy, żem zgrzeszył bardzo: myślą, mową i uczynkiem (trzykrotnie uderzyć się w piersi na znak żalu) moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina.

SPOWIEDŹ

Uklękawszy w konfesjonale, przeżegnajmy się, podczas gdy kapłan odmawia za nas następującą modlitwę -:

„Niech Pan będzie w sercu i w ustach twoich, abyś się dobrze wypowiedział z grzechów twoich w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen“.

Tu rozpoczyna się wyznawanie grzechów.

Ostatni raz byłem u spowiedzi... Rozgrzeszenie otrzymałem i pokutę odprawiłem, lub nie...

Oskarżam się:

1. Przykazanie Boskie
2. „ „ „
3. „ „ „
4. „ „ „

5. " "
6. i 9. " "
7. i 10. " "
8 " "

Przykazania Kościelne
Grzechy główne.

Poczem kończymy spowiedź :

Więcej grzechów nie pamiętam. Za wszystkie winy moje żałuję i chcę się z nich poprawić.

Kapłan pyta, poucza, upomina i nadaje pokutę.

Gdy kapłan daje nam rozgrzeszenie, wzbudźmy jeszcze raz żal za grzechy i bijmy się pokornie w piersi, mówiąc :
„Boże, bądź miłościw mnie grzesznemu“.

Gdy kapłan da znak, odejźmy od konfesjonału, a przed odejściem powiedzmy kapłanowi :

„Bóg zapłać“.

ZADOŚCUCZYNIENIE

Kara wieczna, na którą przez grzech śmiertelny zasłużyliśmy, została nam zamieniona na lekkie zadoścuczynienie, które obejmuje kary doczesne, a w szczególności pokutę, naznaczoną przez spowiednika.

Obowiązek dopełnienia pokuty ciąży na penitencie. Trzeba ją odprawić jaknajprędzej.

BENEDIC ANIMA MEA

Błogosław duszo moja Panu i wszystkim co we mnie jest — Imieniowi Świętemu Jego.

Błogosław duszo moja Panu, a nie zapamiętywaj wszystkich dobrodziejstw Jego.

Który miłościwie odpuszcza wszystkie nieprawości twoje, Który uzdrawia wszystkie choroby twoje.

Który odkupuje żywot twój od zatracenia, który cię koronuje miłosierdziem i litościami.

Który napełnia dobrami żądzę twoją, odnowi się jako orłowa młodość twoja.

Czyniący miłosierdzie Pan i sąd wszystkim krzywdę cierpiącym.

Oznajmił drogę Swą Mojżeszowi i wolę Swą synom Izraelskim.

Litościwy i miłościwy Pan, długo czekający, a wielce miłosierny.

Nie na wieki się gniewać będzie, ani wiecznie grozić będzie.

Nie według grzechów naszych uczynił nam, ani według nieprawości naszych oddał nam.

Albowiem według wysokości nieba od ziemi utwierdził miłosierdzie Swoje nad tymi, którzy się Go boją.

Jak daleko jest wschód od zachodu, daleko oddalił od nas nieprawości nasze.

Jako lituje ojciec synów swoich, zlitował się Pan nad tymi, którzy się Go boją.

Boć On zna utworzenie nasze — wspomniał iżeśmy proci.

Chwała Ojcu...

KOMUNIA ŚWIĘTA

Przystępując do Komunii Świętej, składajmy hołd Chrystusowi Panu. Łączmy się z Matką Jego oraz z Jej pragnieniem godnego uczczenia Trójcy Świętej.

Podobnie, jak życie doczesne podtrzymujemy codziennym pokarmem, tak i dla duszy powinniśmy korzystać jaknajwięcej z „chleba, który z Nieba zstąpił“. Pokarmem tym jest Eucharystia.

Kto jest w stanie łaski poświęcającej, kto nie ma świadomości popełnionego ciężkiego grzechu, a ma dobrą i pobożną intencję — może przystąpić do Komunii św.

Grzechy powszednie, nawet niewypowiadane, nie stanowią przeszkody. Komunia św. wykorzeni powoli z duszy naszej wszelkie grzechy powszednie i wstrętem nas do nich napełni. Pamiętajmy, że Komunia św. nie jest nagrodą za cnoty i pobożność, ale pokarmem, podtrzymującym w nas Boże życie i lekarstwem dla chorych na duszy. Pamiętajmy też, że do Komunii św. przystępować

winniśmy nie dla ziemskich korzyści, przez próżność, lub przyzwyczajenie, lecz aby wykonać wolę Jezusa Chrystusa i wzmocnić w sobie zadatek żywota wiecznego według słów: „Kto pożywa Ciało Moje, żyć będzie wiecznie”.

(wyjątki z dekretu Ojca Św. Piusa X. w 1905 r.).

PRZYGOTOWANIE DO KOMUNII ŚWIĘTEJ

Akt wiary:

Boski Zbawicielu, wierzę głęboko, żeś jest obecny w Sakramencie Ołtarza, jako Bóg i jako Człowiek, i że przystępując do Komunii św. przyjmuję Ciało Twoje, Krew Twoją, Duszę Twoją i Bóstwo Twoje.

Akt hołdu:

Jezu Chryste, czczę Cię w Sakramencie Eucharystii świętej, jako swego Stworzyciela i Pana.

Akt pokory:

Panie mój, wiem, że jestem niegodny zbliżyć się do Ciebie, lecz wiem rów-

nież, że miłosierdzie Twoje jest nieskończone i przewyższa nędzę i nieprawość moją. Przyjdź więc, Zbawicielu, do duszy mojej i dopełnij dobrocią Twoją, czego mi nie dostaje.

Akt skruchy:

Jezu mój, nienawidzę grzechów moich, błagam Cię o siłę do zwalczania pokus i grzechów.

Akt nadziei:

Boże mój, ufam głęboko, że przyszedłszy do serca mojego, raczysz zlitować się nade mną i dasz mi łaski potrzebne mi w tym i przyszłym życiu.

Akt miłości:

Panie, Zbawco mój, kocham Cię ze wszystkich sił mej duszy i wierzę w miłość Twoją dla mnie. Pozwól mi ukochać Cię jeszcze goręcej i stać się godniejszym Twej najłaskawszej miłości.

Akt pragnienia:

Przybądź o Jezu do serca mojego, obejmij mnie w posiadanie. Oddaję Ci się całkowicie z duszą i ciałem.

Wzbudźmy akt żalu w chwili, gdy kapłan udziela ogólnego rozgrzeszenia słowami: „Przebaczenia, rozgrzeszenia i odpuszczenia grzechów niech nam udzieli Pan Wszechmogący i Miłosierny. Amen”.

PO KOMUNII ŚWIĘTEJ

Po przyjęciu Najświętszego Sakramentu należy pozostać w skupieniu i ucześć Jezusa w swym sercu.

Akt uwielbienia

Boski Zbawicielu, wielbię Cię obecnego w sercu moim i czczę Cię najgłębszym hołdem wdzięczności z Aniołami i Świętymi na ziemi i w Niebie.

Akt ofiarowania

Boże i Panie mój, wszystko co mam, czem jestem, co ode mnie zależy — to wszystko oddaję Tobie. Rządź tym według Swego upodobania; daj mi tylko Swoją miłość, bo więcej niczego nie pragnę.

Akt poświęcenia:

Boski Mistrzu mój, kocham Cię i pragnę Cię kochać i służyć Ci do ostatniego tchu. Błogosław mym dobrym postano-

wieniom, bądź mym światłem i siłą, aż do dnia, w którym połączę się z Tobą na zawsze.

MODLITWA

ŚW. TOMASZA Z AKWINU

(XIII w.)

Dzięki Ci czynię, Panie Święty, Ojczy Wszechmogący, Wieczny Boże, żeś mnie grzesznika, niegodnego sługę Swego, bez żadnej zasługi mojej, a jedynie z miłosierdzia swego posilić raczył Przenajdroższym Ciałem i Krwią Syna Swego, Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

Proszę Cię, niechaj ta Komunia święta nie będzie mi ku potępieniu i karze, lecz niech mi będzie zbawiennym zadatkem Twego przebaczenia.

Niechaj będzie zbroją mej wiary i puklerzem dobrej woli. — Niechaj uwolni mnie od występków moich, wyniszczy poządliwość i zmysłowość moją, a wzmoćni we mnie miłość, cierpliwość, pokorę, posłuszeństwo i wszystkie cnoty, oraz niech mi będzie pewną obroną przeciw zasadzkom nieprzyjaciół, tak widzialnych, jak i niewidzialnych.

Niechaj zupełnie uspokoi poruszenia moje, tak cielesne, jak i duchowe. Niech przez nią przylgnę mocno do Ciebie, jedynego i prawdziwego Boga. Niech wreszcie będzie szczęśliwym końcem życia mego.

I proszę Cię, abyś mnie grzesznika do onej niewymownej, uszczęśliwiającej uczty doprowadzić raczył, gdzie z Synem Swoim i Duchem Świętym jesteś wybrańcom Swym prawdziwą światłością, zupełnym nasyceniem, weselem wiecznym, pełnością rozkoszy i szczęściem doskonałym. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

(100 dni odpustu raz na dzień).

ANIMA CHRISTI

Duszo Chrystusowa — uświęć mnie,
— Ciało Chrystusowe — zbaw mnie,
Krwi Chrystusowa — napój mnie, Wodo
z boku Chrystusowego — obmyj mnie,
Męko Chrystusowa — pokrzep mnie. O
dobry Jezu, wysłuchaj mnie. — W ranach
Twoich ukryj mnie. — Nie dopuść mi
oddalić się od Ciebie. Od nieprzyjaciela
złośliwego broń mnie. W godzinę śmier-

ci wezwij mnie. I każ mi przyjść do Ciebie, żebym ze Świętymi Twymi chwalił Cię na wieki wieków — Amen.

300 dni odpustu każdorazowo; — 7 lat
po Komunii Św. Odpust zupełny przy od-
mawianiu codziennym przez miesiąc.

MODLITWA PRZED KRUCYFIKSEM

Oto ja, o dobry i najśłodszy Jezu, upadam na kolana przed Oblicznością Twoją i w największej żarliwości ducha błagam Cię i zaklinam, abyś wlać raczył w serce moje najżywsze uczucie wiary, nadziei i miłości, oraz prawdziwą pokutę za grzechy moje i najszczerszą a silną chęć poprawy.

Z głębokim uczuciem i bólem duszy rozpamiętywam Twoich pięć ran i myślą się w nich zatapiam, mając przed oczyma to, co prorok Dawid włożył Ci w usta o Tobie samym, o dobry Jezu: „Przebodli ręce i nogi moje, policzyli wszystkie kości moje”.

(Aby uzyskać odpust zupełny, należy modlitwę tę odmówić kłęcząc, jeżeli można, przed Krucyfiksem).

DROGA KRZYŻOWA

„O wy wszyscy, którzy idziecie przez drogę, obaczcie i przypatrzcie się, jeżeli jest boleść, jako boleść moja“.

Jerem. Tren I w. 12.

Nabożeństwo, nazwane Drogą Krzyżową jest rozważaniem bolesnego pochodzenia Chrystusa Pana z domu Piłata na górę Kalwarii, kiedy skazany na śmierć, szedł na miejsce stracenia, niosąc na ramionach Krzyż naszego Zbawienia.

Pierwszą drogę krzyżową, odprawiła Matka Najświętsza, idąc ze św. Janem Ewangelistą śladami Syna Swego. Odtąd utarła się u wiernych w Jerozolimie praktyka rozważania Męki Chrystusowej na drodze, którą szedł na Golgotę Zbawiciel. Z czasem zaś nabożeństwo to rozpowszechniło się na świecie. Chrześcijanie przybywali z dalekich krajów do Ziemi Świętej, by uczcić miejsca uświęcone Męką Jezusową.

Kościół św. umożliwił wiernym odbywanie Drogi Krzyżowej przywiązując do tego nabożeństwa te same odpusty, jakie zdobyć można, odbywając Drogę Krzyżową w Jerozolimie.

Modlitwa przed rozpoczęciem Drogi Krzyżowej

W łączności z Marią, Matką Bolesną, odbęde o Jezu, tę drogę Krzyżową, którą szedłeś, aby dokonać odkupienia naszego na Kalwarii. Spraw, by rozważanie tajemnic Męki Twojej napełniło moje serce skrucą za grzechy i wdzięcznością za wielką Twą miłość.

I. Stacja

Jezus na śmierć skazany

Kłaniamy Ci się, Panie, i błogosławimy Tobie,

Ześ przez święty Twój Krzyż świat odkupić raczył.

Pierwsza stacja przypomina początek męki Chrystusowej, a mianowicie chwilę, kiedy w domu Piłata, Jezus Chrystus najniesprawiedliwiej skazany został na śmierć.

Daj, Panie, abym znienawidził swe grzechy, za które Męką i Śmiercią Swoją postanowiłeś zadośćuczynić Wiecznej Sprawiedliwości.

Ojczy Nasz — Zdrowaś Maria —
Chwała Ojcu...

II. Stacja

Jezus przyjmuje krzyż na swe ramiona

Kłaniamy Ci się, Panie i błogosławimy Tobie.

Żeś przez święty Twój Krzyż świat odkupić raczył.

Druga stacja przypomina chwilę, gdy Chrystus wziął ciężki krzyż na ramiona.

Boski Męczenniku, wesprzyj mnie Swą łaską, bym za Twoim przykładem z wiarą i mężnie dźwigał swe życiowe krzyże.

Ojcze nasz — Zdrowaś Maria — Chwała Ojcu..

III. Stacja

Jezus pierwszy raz upada pod krzyżem

Kłaniamy Ci się, Panie i błogosławimy Tobie,

Żeś przez święty Twój Krzyż świat odkupić raczył.

Trzecia stacja przedstawia Zbawiciela w chwili, gdy znękany pada pierwszy raz pod krzyżem.

Z upadków moich podźwignij mnie Panie.

Ojcze nasz — Zdrowaś Maria — Chwała Ojcu..

IV. Stacja

Jezus spotyka Matkę Swoją

Kłaniamy Ci się, Panie i błogosławimy Tobie,

Żeś przez święty Twój Krzyż, świat odkupić raczył.

Czwarta stacja przypomina spotkanie się Jezusa ze swą Matką.

O Mario, wyjednaj mi łaskę, bym nie unikał spotkań z Chrystusem i nie uciekał od Jego łaski.

Ojcze nasz — Zdrowaś Maria — Chwała Ojcu..

V. Stacja

Szymon Cyrenajczyk pomaga Jezusowi w niesieniu krzyża

Kłaniamy Ci się, Panie i błogosławimy Tobie,

Żeś przez Święty Twój Krzyż, świat odkupić raczył.

Piąta stacja wyobraża Cyrenejczyka, zniewolonego do dźwigania Krzyża z Chrystusem.

Daj Panie, bym chętnie i ofiarnie uczestniczył w pokucie za grzechy.

Ojcze nasz — Zdrowaś Maria — Chwała Ojcu..

VI. S t a c j a

Św. Weronika ociera twarz Jezusowi

Kłaniamy Ci się Panie i błogosławimy Tobie,

Ześ przez święty Twój Krzyż, świat odkupić raczył.

Szósta stacja przypomina św. Weronikę ocierającą oblicze Zbawiciela z krwi i potu.

Daj mi Panie, bronić zasad wiary i wyrj w mej duszy Twe Boskie rysy.

Ojcze nasz — Zdrowaś Maria — Chwała Ojcu...

VII. S t a c j a

Jezus upada po raz drugi

Kłaniamy Ci się, Panie i błogosławimy Tobie,

Ześ przez święty Krzyż świat odkupić raczył.

Siódma stacja przypomina, że Zbawiciel osłabiony upadł po raz drugi pod Krzyżem.

Podźwignij mnie, Panie, z powtarzających się upadków moich.

Ojcze nasz — Zdrowaś Maria — Chwała Ojcu...

VIII. S t a c j a

Jezus pociesza płaczące niewiasty

Kłaniamy Ci się, Panie i błogosławimy Tobie,

Ześ przez święty Twój Krzyż świat odkupić raczył.

Ósma stacja przypomina rzewną chwilę, w której Jezus spotyka i pociesza płaczące niewiasty jerozolimskie.

Niech Cię spotkam, o Panie w godzinie mej śmierci.

Ojcze nasz — Zdrowaś Maria — Chwała Ojcu...

IX. S t a c j a

Jezus upada poraz trzeci

Kłaniamy Ci się, Panie i błogosławimy Tobie,

Ześ przez święty Twój Krzyż, świat odkupić raczył.

Dziewiąta stacja przypomina trzeci, najboleśniejszy upadek Zbawiciela pod Krzyżem.

Panie, podaj Swą rękę ludzkości, by się podniosła z religijnego i moralnego upadku.

Ojcze nasz — Zdrowaś Maria — Chwała Ojcu...

X. Stacja

Jezus z szat obnażony

Kłaniamy Ci się Panie, i błogosławimy Tobie,

Ześ przez święty Twój Krzyż świat odkupić raczył.

Dziesiąta stacja przypomina zdarcie szat z Jezusa.

Przyodziej mnie, Boże, duchem czystości i pokuty.

Ojcze nasz — Zdrowaś Maria — Chwała Ojcu...

XI. Stacja

Jezus przybity do krzyża

Kłaniamy Ci się, Panie i błogosławimy Tobie,

Ześ przez święty Twój Krzyż świat odkupić raczył.

Jedenasta stacja przypomina okrutne przybicie Zbawiciela do Krzyża.

Cierpiący Kościół Swój natchnij Panie zbawczymi mocami Swego Ukrzyżowania.

Ojcze nasz — Zdrowaś Maria — Chwała Ojcu...

XII. Stacja

Jezus umiera na krzyżu

Kłaniamy Ci się Panie i błogosławimy Tobie,

Ześ przez święty Krzyż Twój świat odkupić raczył.

Dwunasta stacja przypomina śmierć Zbawiciela za odkupienie świata.

Niech zasługi Twej śmierci, Chryste, położą kres panowaniu zła w życiu dusz i narodów.

Ojcze nasz — Zdrowaś Maria — Chwała Ojcu...

XIII. Stacja

Jezus zdjęty z krzyża

Kłaniamy Ci się Panie i błogosławimy Tobie,

Ześ przez święty Krzyż Twój świat odkupić raczył.

Trzynasta stacja przypomina zdjęcie Ciała Zbawiciela z Krzyża i złożenie go w ramionach Matki Najświętszej.

Matko Bolesna wyproś nam szczerą i trwałą skruchę za winy nasze.

Ojcze nasz — Zdrowaś Maria — Chwała Ojcu...

XIV. S t a c j a

Jezus w grobie złożony

Kłaniamy Ci się Panie i błogosławimy Tobie,

Ześ przez święty Twój Krzyż świat odkupić raczył.

Czternasta stacja przypomina nam grób, w którym złożono Ciało Jezusa.

Obyśmy byli pogrzebani z Tobą, o Panie, i umarli dla świata, aby powstać w Tobie do nowego życia.

Przez święty Grób Twój, wybaw nas Panie.

Ojcze nasz — Zdrowaś Maria — Chwała Ojcu...

Zakończenie Drogi Krzyżowej przed Najświętszym Sakramentem

Niech nam błogosławi Pan nasz, Jezus Chrystus, za nas ubiczowany, cierpieniem ukoronowany, krzyż dźwigający i ponoszący śmierć dla zbawienia świata.

3 Ojcze nasz — 3 Zdrowaś Maria — 3 Chwała Ojcu.

Obrazy lub rzeźby przedstawiające czternaście stacji Męki Pańskiej, można zastąpić drewnianymi krzyżkami, oznaczającymi poszczególne stacje.

MODLITWY PRZYGDODNE

Każda myśl o Bogu, której towarzyszy uczucie czci, miłości, wdzięczności — jest modlitwą.

Pierwszym warunkiem dobrej modlitwy jest, by płynęła z serca. Szczera modlitwa uszlachetnia nas, odrywa od grzechów, wyprasza łaski. Jeżeli modlitwa czyni nas lepszymi, możemy być pewni, że się dobrze modlimy.

Modlić powinniśmy się z wiarą, ufnością i pokorą.

Wolno modlić się o dobra doczesne, jeżeli ich osiągnięci zgadza się z wolą Bożą. Ale przede wszystkim prosić mamy o dobra dotyczące naszego zbawienia, o poprawę życia, o postęp w cnotach i doskonałości według słów Zbawiciela: „Szukajcie tedy naprzód Królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a wszystko inne będzie wam przydane“.
(Mat. VI/33).

MODLITWA DO PANA JEZUSA

W ręce Twoje, Panie, oddaję życie i zdrowie moje; oddaję rozum, aby

mnie w przepaść błędu nie wtrącił; oddaję wolę, aby nigdy przeciwko Twojej nie powstawała woli; oddaję pamięć, aby się nie błąkała po bezdrożach czczej i rozbujającej wyobraźni; oddaję prace moje, byś Ty je na zasługę poświęcił; oddaję serce moje, abym nie prócz Ciebie, a w Tobie wszystko kochał.

Panie, Ty mną rządz, kieruj, prowadź, strzeż, czuwaj nade mną, bo nic bez Ciebie, a wszystko z Tobą uczynić potrafię. Zadasz ranę sercu, niech ta rana wystawia Imię Twoje, wyciśniesz gorzką łzę z oka — niechaj ta łza opowiada miłosierdzie Twoje.

Zagoisz tę ranę, otrzesz łzę — niechaj wtedy dusza moja w radości i spokoju rozgłasza miłosierdzie Twoje, Panie! Za życie Ci dziękuję, od śmierci się nie wypraszam, życie i śmierć jest darem Twoim. Włożysz krzyż na mnie — przyjmę go w pokorze, pójdę z nim, ślad w ślad za Tobą — pójdę ubogi za ubogim Chrystusem, prześladowany za prześladowanym, spotwarzony za spotwarzonym.

Ubiczowany złością świata, do Ciebie się przygarne, powtarzając modlit-

wę Twoją w Ogrójcu: „Nie jako ja chcę, ale jako Ty” i te słowa, coś mnie ich Sam nauczył: „Bądź wola Twoja”. Mam nadzieję w miłosierdziu Twoim, że przyjmiesz tę zupełną ofiarę, jaką czynię ze siebie, i dasz mi łaskę, że w godzinę śmierci z miłością i wiarą zawołam do Ciebie: „W ręce Twoje, Panie, oddaję ducha mego”. Amen.

MODLITWA NA UPROSZENIE CIERPLIWEGO ZNOSZENIA PRZYKROŚCI W ŻYCIU

O Boże, Ty widzisz wielkość nędzy naszej. Ty sam tylko możesz ją zmniejszyć, lub nawet zupełnie usunąć. Udziel nam wiary, nadziei, miłości i męstwa pierwszych wyznawców Kościoła Świętego. Spraw, o Panie Wszechmogący, byśmy nasze pragnienia, słowa, myśli i uczynki nieustannie ku Tobie zwracali, bo Ty wiesz, co dzieciom Twym potrzebne do zbawienia i każesz się zapatrywać na Jezusa, Syna Twego, jako najdoskonalszy wzór w cierpieniu.

Podnieś serce moje ku Tobie, o Boże. Uczyni je podobnym Swojemu ser-

cu, uczyni je kamiennym na głos słabości, a tklivym na głos Twój, wzywający do niesienia Krzyża, który jest bramą do Królestwa Niebieskiego.

MODLITWA ZA „RODZINĘ”

Boże miłości, w oczach Twoich znajduję łaskę wszystkie związki rodzinne, Ty, który poleciłeś kochać bliższych więcej niż obcych, przyjmij pokorne prośby, jakie składamy u stóp Twoich za wszystkich Braci i Siostry, z którymi łączą nas najbliższe węzły.

Obdarz ich, Panie, zdrowiem i siłą wytrwania, utrzymuj między nami przywiązanie, zgodę i jedność, dopomagaj łaską Swoją, byśmy choć z oddali wzajemnie wspierać i pocieszać się mogli modlitwą i doczekali się chwili zobaczenia.

A wtedy, Panie mój, niech Rodzina nasza, złączona i wdzięczna, stanie się pociechą dla Najświętszego Serca Twojego i niech wielbi i kocha Ciebie całą głębią uczucia. Amen.

W CHWILACH ZNIECHĘCENIA

Panie mój, Ty wszystko możesz. Jezus mój, Ty wiesz wszystko, Boże mój, wiem, że kochasz mnie.

Niech się stanie wola Twoja.

MODLITWA OSAMOTNIONEGO SERCA

Panie Jezus Chryste, który opuszczony od Boga i ludzi, umierałeś na Krzyżu i w ostatniej chwili Swego życia skarżyłeś się na to Swoje osamotnienie Ojcu Przedwiecznemu, pytając, czemu Cię opuścił — zwracam się dziś do Ciebie, Panie mój, w strasznym uczuciu osamotnienia i opuszczenia. Dom rodzinny i wszyscy ukochani moi daleko. Jestem sam. Ciężko i tęskno mi ponad miarę. Ale dodaje mi siły myśl, że poza najdroższymi moimi, pozostałeś mi Ty, Zbawicielu mój, Któryś cierpiał nieskończenie więcej, niż ja i to za mnie, za moje grzechy, z miłości ku mnie. Nie opuszczaj mnie, Jezus Chryste, Przyjacielu najwierniejszy, nie opuszczaj mnie nędznego i pozostań przy mnie.

A gdy z woli Twojej przyjdzie ostatnia godzina życia mego, nie odchodź i wtedy ode mnie, wzmocnij wiarę i nadzieję moją, rozpal serce miłością najgłębszą i przyjmij ostatnie tchnienie moje. Amen.

MODLITWA DO ŚWIĘTEGO JÓZEFA

(ulożona przez Ojca Świętego Leona XIII w 1889 r. i opatrzona odpustem 300 dni).

Do Ciebie, o Święty Józefie, uciekamy się w strapieniach naszych, a wezwawszy Twej Najświętszej Oblubienicy z ufnością błagamy także o Twą opiekę.

Prosimy Cię przez tę miłość, która Cię z Niepokalaną Dziewicą łączyła i przez ojcowską troskliwość, jakąś Dziecię Jezus otaczał, abys wejrzał okiem miłosierdzia i na dziedzictwo, które Jezus Chrystus krwią Swoją odkupił i byś Twą potężną przyczyną ratował nas w potrzebach naszych.

Troskliwy Opiekunie Najświętszej Rodziny, strzeż wybranej Działwy Chrystusowej, oddal od nas wszelki jad błędu i zepsucia, przybądź nam łaskawie

z pomocą w walce z mocami ciemności, a jak niegdyś ocaliłeś Dziecię Jezus od zguby, tak dziś broń Święty Kościół Boży od wrogich zasadzek i klęski wszelkiej.

Otocz każdego z nas nieustającą pomocą, abyśmy według Twego wzoru i potężnym Twym ramieniem wsparci, mogli świątobliwie żyć, pobożnie umierać i dostąpić wiecznego szczęścia w niebie. Amen.

MODLITWA

DO ŚW. ANTONIEGO PADEWSKIEGO

Święty Antoni, Patronie tych, co się pobożnie do Ciebie uciekają, przez prace Twoje, podejmowane dla chwały Bożej i zbawienia bliźnich — przez Twe pielgrzymki i nawoływania do nawrócenia, przez Twoje święte pragnienie męczeństwa, przez Twoje święte obcowanie z najmiłszym Dzieciątkiem Jezus, proszę Cię Święty Antoni, racz oddalić ode mnie złe przygody, strapienia i niebezpieczeństwa. Zjednaj mi cierpliwość w przeciwnościach, opiekę nad moją rodziną i przyjaciółmi, a po przebytych nędzach tego żywota, racz uprosić mi szczęśliwą śmierć.

Módl się za nami Święty Antoni Padewski, abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystusowych. Amen.

**MODLITWA Z XV WIEKU,
KTÓRĄ ODMAWIANO
W NIEBEZPIECZEŃSTWIE**

Krzyżu Chrystusa racz mi być zwyciężcą we wszystkich przypadkach.

Krzyżu Chrystusa miej mnie w Twej świętej obronie tak w drodze, jak na każdym miejscu. Krzyżu Chrystusa racz być przede mną i za mną.

Krzyżu Chrystusa racz mi być obroną moją przeciw nieprzyjaciołom moim tak widocznym, jak i niewidocznym. Panie Boże Wszchemogący racz mnie obronić od wszystkich złych przygód, sromoty, smutków, bo Ty jesteś Stworzycielem i Wybawicielem moim, racz mnie wspomagać Duchem Twoim Przenajświętszym, aby mnie nie mogli podejść nieprzyjaciele moi, po wszystkie dni życia mojego. Amen.

Ojciec nasz... Zdrowaś Maria...

O najśłodszy Panie Jezu Chryste, dla niezmiernej męki Twojej, miej miłosier-

dzie nade mną i nad grzechami moimi. Amen.

Wierzę w Boga... i 7 razy : Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

ODPUST

Odpust jest to darowanie kary doczesnej, należnej za grzechy już odpuszczone, którą Władza Kościelna udziela żywym za odmówienie pewnych modlitw, zmarłym zaś przez wstawiennictwo za nimi u Boga.

Rozróżniamy odpust zupełny i częściowy, zależnie od tego, czy do danej modlitwy Kościół przywiązał całkowite zniesienie kary doczesnej, czy też częściowe. Przez odpust 100 dni naprz. rozumiemy odpuszczenie kar, które według dawnej dyscypliny kościelnej, penitent wysługiwał sobie pokutą studniową.

Aby uzyskać odpust zupełny, należy poza odmówieniem danej modlitwy, pomodlić się za intencję Ojca Świętego, odmówiwszy naprz. 3 Ojciec Nasz, 3 Zdrowaś Maria i 3 Chwała Ojcu.

MODLITWA DLA UZYSKANIA ODPUSTÓW

Panie i Bóg mój, błagam Cię, abys ze względu na zasługi Jezusa Chrystusa raczył mi udzielić wszystkich odpustów przywiązanych do modlitw, które odmawiam.

Pragnę mieć intencję wymaganą przez Kościół dla otrzymania tych odpustów, ażeby przez nie zadośćuczynić sprawiedliwości Bożej i ulżyć duszom w czystciu cierpiącym.

MODLITWA O SZCZĘSLIWĄ ŚMIERĆ

O Jezu, uwielbiając ostatnie Twe tchnienie, błagam Cię, przyjmij ducha mego. Nie wiedząc, czy w ostatniej chwili zachowam przytomność umysłu, ofiarowuję Ci już teraz swe konanie i śmiertelne cierpienia.

Tys Ojcem i Zbawicielem moim. W ręce Twoje oddaję duszę moją. Pragnę umierać w zjednoczeniu z Tobą, konającym na krzyżu. Niech ostatnie uderzenie serca mego będzie aktem czystej miłości dla Ciebie.

O Panie, Boże mój, już teraz przyjmuję z zupełnym oddaniem i uległością

każdy rodzaj śmierci, jaki na mnie zesłesz ze wszystkimi cierpieniami i boleściami.

Odmawiając tę modlitwę, uzyskamy odpust zupełny w chwili zgonu.

ZA DUSZE CZYŚCOWE

De profundis

(Psalm 124)

Z głębokości wołam ku Tobie, Panie, wysłuchaj głos mój.

Niech będą uszy Twoje nakłoniłone na głos modlitwy mojej.

Jeżeli będziesz obaczał nieprawości, Panie, Panie, któż wydzierży?

Albowiem u Ciebie jest ubłaganie i dla Zakonu Twego czekałem Cię, Panie.

Czekała dusza moja na słowo Jego, nadzieję miała dusza moja w Panu.

Od straży porannej aż do nocy, niechaj nadzieję ma Izrael w Panu.

Bo u Pana miłosierdzie i obfite u niego odkupienie.

A on odkupi Izraela ze wszystkich nieprawości Jego.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci na wieki wieków. — Amen.

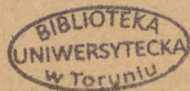
SPIS RZECZY

	<i>Strona</i>
MODLITWY PORANNE	3
Ojcze nasz	3
Zdrowaś Maria	3
Wierzę w Boga	4
ANIOŁ PAŃSKI	4
MODLITWY WIECZORNE	5
Akt wiary	6
Akt nadziei	6
Akt miłości	6
Akt skruchy	7
MSZA ŚWIĘTA	8
MSZA ŚWIĘTA, W ŁĄCZNOŚCI Z JEZUSEM HOSTIĄ	10
PODCZAS WYSTAWIENIA NAJSWIĘTSZEGO SAKRAMENTU	27
O SALUTARIS HOSTIA	27
MODLITWA WYNAGRADZAJĄCA	28
Salvum fac	29
TANTUM ERGO SACRAMENTUM	31
AKTY STRZELISTE	32
NOWENNA DO SERCA CHRYSZTUSA PANA	33
LITANIA DO NAJSWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA	35

AKT POSWIECENIA CAŁEGO RODU LUDZ- KIEGO NAJSW. SERCU JEZUSOWEMU	37
NABOŻENSTWO DO MATKI NAJSWIĘTSZEJ	39
SALVE REGINA	40
LITANIA DO MATKI BOSKIEJ	41
RÓZANIEC ŚWIĘTY	44
MAGNIFICAT	47
MODLITWA DO NIEPOKALANEJ PANNY W LOURDES	48
ZDROWAŚ. MARIA	49
SAKRAMENT POKUTY	52
Modlitwa do Ducha świętego	52
Rachunek sumienia	52
Żal za grzechy	59
Psalm 50 Miserere	60
Akt żalu	62
Spowiedź	63
Zadosyćczynienie	64
Psalm „Benedic anima mea“	65
KOMUNIA ŚWIĘTA	67
Przygotowanie do Komunii św.	68
Po Komunii świętej	70
MODLITWA ŚW. TOMASZA Z AKWINU	71
ANIMA CHRISTI	72
MODLITWA PRZED KRUCYFIKSEM	73
DROGA KRZYŻOWA	74
MODLITWY PRZYGDNE	83
MODLITWA DO PANA JEZUSA	83

Strona

MODLITWA NA UPROSZENIE CIERPLIWE- GO ZNOSZENIA PRZYKROŚCI W ŻYCIU	85
MODLITWA ZA RODZINĘ	86
W CHWILACH ZNIECHĘCENIA	87
MODLITWA OSAMOTNIONEGO SERCA	87
MODLITWA DO SW. JÓZEFA	88
MODLITWA DO SW. ANTONIEGO PADEW- SKIEGO	89
MODLITWA Z XV WIEKU KTÓRĄ ODMA- WIANO W NIEBEZPIECZENSTWIE	90
ODPUST	91
MODLITWA DLA UZYSKANIA ODPUSTÓW	92
MODLITWA O SZCZĘŚLIWĄ ŚMIERĆ	92
ZA DUSZE CZYSĆCOWE — PSALM „DE PRO- FUNDIS“	93

Arch. Emigracji
Biblioteka

Główna
UMK Toruń

1382152

Biblioteka Główna UMK

300020931665